

List 8B Zakončení intervence

Jméno:

Pracoviště:

Efektivní zakončení intervence je kvalifikovaný proces, který pomáhá redukovat pravděpodobnost vzniku dalších problémů (Thompson 2002). Ukončení či převedení případu do gesce jiného pracovníka může být plánované nebo neplánované, iniciováno klientem nebo pracovníkem, po vzájemné dohodě či jednostranně. Uzavírání případů a ukončení vztahů se věnuje v literatuře relativně málo pozornosti. V současné době se téma ukončení případu dostalo do pozornosti spolu s tématem evaluace (Coulshed 1991).

1. Domníváte se, že je tématu „zakončení intervence“ v organizaci věnována patřičná pozornost? Tj. provádí se zakončení intervence s dostatečnou péčí a po přípravě? Vysvětlete svůj názor:

2. Charakterizujte blíže, jak je klient na konec spolupráce se sociálním pracovníkem připravován:

3. Zakońčení intervence s konkrétním jednotlivcem, skupinou či rodinou může být důsledkem řady faktorů. Vyberte ty z nich, které se vyskytují na vašem pracovišti:

• dosažení stanovených cílů	ano	ne
• klient ještě před dosažením stanoveného cíle dospěl k přesvědčení, že mu již bylo pomoci dostatečně	ano	ne
• naplnění právního důvodu intervence	ano	ne
• vypršení časového limitu, který je dán organizací	ano	ne
• práci s daným klientem je přidělena nižší priorita než jiné práci	ano	ne
• nedostatek zdrojů	ano	ne
• nedostatky na straně soc. pracovníka	ano	ne
• rada supervizora	ano	ne
• vliv jiné organizace	ano	ne
• závažné osobní změny u klienta či soc. pracovníka (přestěhování, onemocnění atp.)	ano	ne
• jiné případy (vypište):		

4. Pokuste se zjistit, zda mají v organizaci zkušenost se situací, kdy docházelo k „bezpředmětnému“ prodlužování práce s klientem. Blíže popište okolnosti. Co bylo příčinou tohoto prodloužení spolupráce?

5. Existuje v organizaci nějaký systém, který chrání klienty a sociální pracovníky, aby svoji spolupráci nepodloženě neprodložovali? Je tento systém efektivní?

6. Jak se pomáhající pracovníci na daném pracovišti brání, aby nevytvářeli u svých klientů závislost (na své pomoci)?

7. Zeptejte se svého instruktora na praxi, zda pracoval s klientem, kterému nedokázal pomoci a přesto musel ukončit spolupráci. Jak na tuto situaci reagoval? Jak proběhlo ukončení spolupráce v tomto případě?

8. Jak v organizaci řeší stres vyplývající z „nedořešených“ případů?

9. Uvedu nyní některé rysy osobnosti, postoje a motivy, které mohou vést k vytváření neadekvátním vztahům ke klientovi (Thomson 2002; Tošner, Sozanská, 2002). Jako takové mohou být příčinou předčasného ukončení či neadekvátního prodlužování intervence. Označte ty, které vyjadřují také vaše rysy, postoje a motivy :

- bývám úzkostný	ano	ne
- bývám euforický	ano	ne
- mám nezvládnuté emoční problémy	ano	ne
- někdy se hůř ovládám	ano	ne
- jsem chaotický(á) (čas, cíle, výkon)	ano	ne
- někdy jsem nadměrně soucitný („ten ubohý mrzáček“)	ano	ne
- pomáhání je pro mě povinnost	ano	ne
- v pomáhání hledám duševní rovnováhu	ano	ne
- pomáhání je pro mě cesta z osamělosti	ano	ne
- trpím nedostatkem sebevědomí	ano	ne
- rád(a) uplatňuji svůj vliv	ano	ne

10. Pro každou z výše uvedených položek, která Vás (i částečně) charakterizuje, zhodnoťte možná rizika pro tvorbu, trvání a ukončení vztahu ke klientům: